

Skolekommissionerne snarest at ville opfordre enhver af Folkeskolens Lærere og Lærerinder til allerede ved de i Sommer-tiden stedfindende Skoleudflugter at paa-begynde et saadant oplysende Arbejde blandt Skolebørnene for Fredning af de nævnte Værdier og senere i Undervisningen at benytte enhver Anledning, der maatte frembyde sig, til at fortsætte dette Arbejde." Det er mig bekendt, at der fra det samme Ministerium i den nærmeste Fremtid vil blive udsendt til alle Landets Skoler den Bog, som Howard Grøn har udgivet om Skoven og Folket.

Jeg tror derfor ikke, det vilde være vanskeligt, netop naar man giver Befolkningen Adgang, saaledes som man gør ved dette Lovforslag, ved forenede Bestræbelser i Pressen og ad den Vej, jeg nu har angivet: gennem Undervisning af Børnene, ret hurtigt at faa neutraliseret de Elementer, der vilde misbruge den Frihed, der her blev givet. Jeg vil derfor stadig anbefale, at man forhandler rent sagligt om dette rent saglige Lovforslag uden at anlægge nogen Art af outrerede Betragtninger, heller ikke de outrerede Privat-ejendomsrets- og Grundejersynspunkter, som jeg synes, de ærede Medlemmer Hr. Holstein og Hr. Ulrich lejlighedsvis gjorde sig til Talsmænd for i deres efter min Mening alt for voldsomme Kamp for Privat-ejendomsretten, som i Hovedsagen aldrig har eksisteret med Hensyn til det store Flertal af disse Skove og med Hensyn til den nøgne Strandbred.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Pinholt, der nylig havde Ordet, sagde, at han for sit Vedkommende meget gerne vilde være med til at faa noget ud af Sagen, han vilde se det som et stort Resultat, om Befolkningen kunde faa Adgang til Skovene, men han havde den Opfattelse, at det ikke skulde ske paa den Maade, som her er tænkt ved disse Lovforslag, der ligger til Behandling paa Tingets Bord, men det skulde ske i Frihed, og han nævnte som Eksempel herpaa, at nede i Ribe Amt, hvor de kun havde een eneste Løvskov, havde hele Befolkningen Adgang til denne Skov, fordi Skovejeren havde vist sig velvillig overfor Befolkningen og havde givet dem Tilladelse. Ja, for saa vidt er vi enige, for det er jo netop ogsaa det, jeg fra mit Standpunkt ønsker: at Befolkningen skal have Adgang til Skovene, og hvis det var muligt, at den kunde faa denne Adgang ad frivillig Vej, var det jo ingen Nytte til at lovgive paa dette Om-

raade. Men hvis det nu gaar saaledes i Ribe Amt, som det gik i Horsens-Eggen, at Befolkningen en Tid har Tilladelse til det, men saa kommer der en Ejer — det kan ogsaa være den samme Ejer, som er der for Tiden —, der finder for godt, at nu skal det forbydes, saa er det et Spørgsmaal, om det ærede Medlem Hr. Pinholt ikke vil indrømme, at det havde været rart at have Lovbestemmelser, som gav Befolkningen Adgang til Skovene. Men hvis det skulde være muligt paa anden Maade at opnaa det samme Resultat, har jeg ikke noget imod, at man ændrer det Lovforslag, der er fremsat fra min Side.

Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen gjorde nogle Bemærkninger om § 2, Stykke d., Bemærkninger, som han ogsaa havde gjort tidligere, og han beklagede sig over, at jeg ikke havde svaret paa det. Det er ikke, fordi jeg ikke er villig til at svare paa de Spørgsmaal, der bliver rettet til mig, men det er undgaet min Opmærksomhed. Det ærede Medlem nærede nogen Ængstelse for denne Bestemmelse, at Skove, paa hvilke der hviler Fredskovspligt ifølge tinglæst Deklaration, skal staa aabne for Almenheden, og det ærede Medlem mente, at Bestemmelsen ikke var tilstrækkelig klar og tydelig, eftersom de tinglæste Deklarationer ikke er affattet ensartet. Det tør jeg ikke udtale mig om paa nærværende Tidspunkt; men jeg er villig til at foretage en Undersøgelse angaaende dette Spørgsmaal og forhandle med Udvalget derom, saaledes at man kan faa det klarlagt.

Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, der talte for det konservative Folkeparti, sagde, at naar der nu blev rettet en Henvendelse om at søge Diskussionen tilendebragt ved, at de forskellige Talere fattede sig saa kort som muligt, var det min Skyld, at Diskussionen var trukket i Langdrag. Denne Udtalelse er et Bevis paa, at ogsaa en Jurist kan huske meget forkert, thi hvis det ærede Medlem kan huske en lille Smule, vil han vide, at de lange Taler var holdt, før jeg fik Ordet, saa det kan umuligt være min Skyld, at man har holdt lange Taler ved denne Sags Behandling, og efter at jeg har talt, er der ikke holdt tilnærmelsesvis saa lange Taler, som før jeg holdt min Tale. Det er derfor ganske urimeligt, naar det ærede Medlem vil tillægge mig Skylden for, at Diskussionen er trukket i Langdrag.

Naar man om de Bemærkninger, jeg